

saa ulovlig Stemmeliste som denne vilde for mig være nok til at forkaste hele Valget. Der er desværre — havde jeg nær sagt, for jeg ønsker ikke i og for sig Valget kasseret, det vil altid gøre mig ondt, at en æret Kollega bliver sendt hjem og maaske aldrig faar Lejlighed til at komme her mere — her passeret saadanne Ting, og der er stemt efter et saadant Uhyre af en Valgliste, at alt hører op. Der bestemmes i Valglovens §§ 10 og 12, hvorledes man skal gaa frem ved Udarbejdelsen af Valglistor og Tillægslistor, men der staar ikke der nogen Bestemmelse om, at man kan gøre det paa hvilken som helst anden Maade, som man finder for godt.

Efter disse faa og spredte Bemærkninger, som jeg har haft Lejlighed til at gøre paa min Kollegas og egne Vegne, haaber jeg, det maa staa klart for dette Tings Medlemmer, at den paagældende Folketingsmand er sendt herind, ikke med en Majoritet af 11 Stemmer, men paa en Minoritet af 11 Stemmer, og derfor gør jeg paa min Kollegas og egne Vegne den bestemte Indstilling, at dette Valg forkastes og Ansvar og Paatale gøres gældende i Overensstemmelse med, hvad Flertallet i sin Betænkning har fremsat. Og førend vi gaa til Afstemningen, vil jeg sige, at det, der her foreligger, er et meget alvorligt Spørgsmaal. Hvis Tingets Afgørelse gaar min Kollega og mig imod, mener jeg, at vi bryde med Folketingets gamle Praksis og gøre det omtrent umuligt at skabe nogen Praksis for den Fremgangsmaade, vi fremtidig skulle følge efter den hemmelige Afstemnings Indførelse. Jeg tror, at Folketinget derved vil berede sig saa mange Vanskeligheder, at det hellere skulde tage Konsekvensen deraf og sige som saa: Dette Valg er en saa stor Umulighed, at der i mange Aar ikke er blevet forkastet noget Valg med saa stærke Grunde, som der her kan anføres for Forkastelse. Derfor forkaste vi det uden nogen Betænkning og haabe saa at se vor Kollega her igen efter et nyt og paa lovlige Maade foretaget Valg.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Jeg har Lyst til at gøre en Bemærkning i Anledning af, at den Tale, jeg holdt i 1898, er bleven citeret af det ærede Medlem, som nu satte sig. I 1898 drog jeg ikke til Felts mod Valglisterne, som maaske nogle mene, der have læst eller hørt Talen. Jeg gik ud fra, at de fremlagte Valglistor maatte være gyldige, og at Valgbestyrelsen som Følge deraf

maatte rette sig efter disse Valglistor, saavel som at de samme Valglistor maatte være gældende ved et nyt Valg. Det, jeg krævede, var, at dette Ting maatte hævde den Praksis, som Folketinget altid har hævdet, at den valgte maatte have en Majoritet af grundlovmæssige Stemmer, hvad der ikke kunde siges at være Tilfældet med det da foreliggende Valg, og derfor maatte jeg holde paa, at det blev forkastet. Den Undersøgelse, som vi altid have foretaget forinden Valgets Godkendelse, havde til Formaal at undersøge, om vedkommende havde en saadan Majoritet. Havde vedkommende en saadan Majoritet, lille eller stor, blev hans Valg godkendt, og havde vedkommende ikke en saadan Majoritet, blev hans Valg forkastet. Det er den eneste Praksis, som Folketinget efter mit Skøn nogen Sinde har haft.

Nu maa man formode, at naar vi vedtog Loven om hemmelig Afstemning, var Folketinget klart over — det var det sikkert ogsaa —, at den Undersøgelse, som vi hidtil havde foretaget ved hvert Valg, kunde ikke fremtidig foretages. Det, man nu vil fra Mindretallets Side, er imidlertid at skabe en ny Praksis, hvorefter et Valg skal kunne forkastes, naar der er foregaaet et Lovbrud. Man siger, at Folketinget skal hævde Valglovens Overholdelse. Det skal Tinget selvfølgelig, og det har Folketinget ogsaa altid gjort, nemlig ved at henvise saadanne Overtrædelser til Indenrigsministeriets Undersøgelse, for at Overtrædelserne kunne blive paatalte og de vedkommende straffede. Men nu forlanger Mindretallet, at Folketinget skal forkaste et Valg, fordi der er foregaaet Lovstridigheder. Det er en Praksis, som jeg tror, alle Partier skulle betænke sig to Gange paa at realisere, thi derved ville vi let faa saadanne Tilstande indførte, at der spekuleres i at gøre Lovbrud under en Valghandling for at faa Folketinget til at forkaste Valget, og Folketinget kan da blive en Boldt i saadanne Valgspekulanters Hænder. Den Betragtning, at fordi man ikke kan undersøge, til hvilken Side de afgivne Stemmer ere faldne, skal man rent formelt trække alle de ugyldige Stemmer fra den valgte Kandidats Stemmetal, er ogsaa en Teori af tvivlsom Godhed, men den kan der imidlertid strides om.

Jeg har kun begæret Ordet for at fremhæve, at det, jeg holdt paa i 1898 og endnu mener, man bør holde paa, er, at Folketinget kun har haft en eneste Praksis, nemlig at undersøge, om vedkommende sidder paa en grundlovmæssig